

Sygn. akt III AUa 1558/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Mazur
Sędziowie:	SSA Maria Salańska - Szumakowicz SSA Bożena Grubba (spr.)
Protokolant:	Artur Lichota

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2013 r. w Gdańsku

sprawy J. S.

przeciwko Wojskowemu Biuru Emerytalnemu w G.

o waloryzację świadczenia

na skutek apelacji J. S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 18 lipca 2012 r., sygn. akt VIII U 903/12

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1558/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 kwietnia 2012 r. Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w G. odmówił uwzględnienia wniosku J. S. i doliczenia do jego wysługi emerytalnej okresu zatrudnienia wykonywanego po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej od dnia 1 stycznia 2001 r. do 31 grudnia 2011 r. w Zakładzie (...) w G..

Powyższą decyzję zaskarżył J. S. wnosząc o jej zmianę poprzez obliczenie należnej mu emerytury z uwzględnieniem okresu zatrudnienia od dnia 1 stycznia 2001 r. do 31 grudnia 2011 r.

W odpowiedzi na powyższe odwołanie pozwany organ emerytalny wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku wyrokiem z dnia 18 lipca 2012 r. oddalił odwołanie.

Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia i rozważania Sądu pierwszej instancji.

Ubezpieczony J. S. pełnił nieprzerwanie służbę wojskową od dnia 28 września 1962 r. do dnia 3 maja 1979 r. Łączny okres zatrudnienia uznany przez Wojskowe Biuro Emerytalne do wysługi emerytalnej ubezpieczonego wynosi 19 lat, 6 miesięcy i 17 dni. Wnioskodawca otrzymuje z Wojskowego Biura Emerytalnego w G. emeryturę, której procentowy wymiar wynosi 75 % podstawy wymiaru.

W okresie od 15 października 1981 r. do 31 grudnia 2011 r. J. S. był zatrudniony w Zakładzie (...) Sp. z o.o. na stanowisku specjalisty ds. technicznych. W dniu 24 kwietnia 2012 r. ubezpieczony wniósł do pozwanego o doliczenie do wysługi emerytalnej nieuwzględnionego dotychczas okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) w G.. W dniu 30 kwietnia 2012 r. Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w G. wydał zaskarżoną decyzję.

Sąd Okręgowy odwołał się do treści art. 14 ust. 1 i 2 i art. 18 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowy i ich rodzin (t.j. Dz. U. z 2004 r., Nr 8, poz. 66 ze zm.) i wskazał, że skarżący od momentu ustalenia prawa do świadczenia, aż do chwili obecnej otrzymuje świadczenie w maksymalnym wymiarze.

Wobec powyższego, pomimo, że skarżący kontynuował zatrudnienie i opłacał z tego tytułu składki ubezpieczeniowe, brak było podstaw do doliczenia tego okresu do jego wysługi emerytalnej.

Wobec uznania, że odwołanie jest niezasadne, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w zw. z cytowanymi przepisami Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.

Apelację od wyroku wywiódł ubezpieczony J. S..

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że Sąd Okręgowy nie uwzględnił ustawy Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 lutego 2012 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawie zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin, w której określono Wojskowym Biurom Emerytalnym tryb postępowania po zgłoszeniu zatrudnienia, jeżeli zgłaszający pracował po dniu 31 grudnia 1998 r.

Apelujący wskazał, że § 13 punkt 3 cytowanej ustawy ma jednoznaczne znaczenie i jest sprzeczny z ustawą z dnia 10 grudnia 1993 r. Wskazany paragraf stanowi, że okresy składkowe i nieskładkowe oraz okresy opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po dniu 31 grudnia 1998 r. dolicza się do wysługi emerytalnej, jeżeli zostały udowodnione w sposób określony w art.117 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach

i rentach z Funduszach Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy J. S. nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżony wyrok odpowiada prawu, zaś zarzuty skarżącego są niezasadne.

Sąd Okręgowy przeprowadził stosowne postępowanie dowodowe, a w swych ustaleniach i wnioskach nie wykroczył poza ramy swobodnej oceny wiarygodności i mocy dowodów wynikające z przepisu art. 233 k.p.c., nie popełnił też uchybień w zakresie zarówno ustalonych faktów, jak też ich kwalifikacji prawnej uzasadniających ingerencję w treść zaskarżonego orzeczenia. W konsekwencji Sąd odwoławczy oceniając jako prawidłowe ustalenia faktyczne i rozważania prawne dokonane przez Sąd pierwszej instancji uznał je za własne, nie widząc w związku z tym konieczności ich ponownego szczegółowego przytaczania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 r., I PKN 339/98, opubl. OSNAPiUS z 1999 r., z. 24, poz. 776).

Wskazać należy, że ubezpieczony ma prawo do emerytury wojskowej, której procentowy wymiar wynosi 75 % podstawy wymiaru. W okresie od 15 października 1981 r. do 31 grudnia 2011 r. J. S. był zatrudniony w Zakładzie (...) Sp. z o.o. na stanowisku specjalisty ds. technicznych. Ubezpieczony domaga się doliczenie do wysługi emerytalnej nieuwzględnionego dotychczas okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) w G..

W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd I instancji prawidłowo ocenił, że zaskarżona decyzja Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w G. z dnia 30 kwietnia 2012 r. jest właściwa.

Sąd Okręgowy w rozważaniach prawnych zasadnie odwołał się do treści art. 14 ust.

1 i 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (t.j. Dz. U. z 2004 r., Nr 8, poz. 66 ze zm.), który stanowi, że emerytowi uprawnionemu do emerytury obliczonej na podstawie art. 15 dolicza się na jego wniosek do wysługi emerytalnej, z zastrzeżeniem ust. 2, następujące okresy przypadające po zwolnieniu ze służby:

1) zatrudnienia przed dniem 1 stycznia 1999 r. w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy;

2) opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po dniu 31 grudnia 1998 r. lub okres nieopłacania składek z powodu przekroczenia w trakcie roku kalendarzowego kwoty rocznej podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia.

Okresy, o których mowa w ust. 1, dolicza się do wysługi emerytalnej, jeżeli: emerytura wynosi mniej niż 75 % podstawy jej wymiaru oraz emeryt ukończył 55 lat życia - mężczyzna i 50 lat życia - kobieta albo stał się inwalidą (ust. 2).

Art. 18 ust. 1 cytowanej ustawy stanowi, że kwota emerytury bez uwzględnienia dodatków, zasiłków i świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 25, nie może przekraczać 75 % podstawy wymiaru emerytury.

Z okoliczności sprawy wynika, że wnioskodawca otrzymuje świadczenie w maksymalnej wysokości.

Odnosząc się do argumentacji podnoszonej w apelacji, wskazać należy, że nie zasługuje ona na uwzględnienie.

Wnioskodawca powołał się na § 10 ust. 1 pkt 4 i 7 oraz § 13 ust. 3 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 lutego 2012 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin (Dz. U. z 2012 r., poz. 194).

Ubezpieczony powołuje się na regulacje prawne umieszczone w rozdziale trzecim „Dokumentowanie wniosków o świadczenie”. Zgodnie z § 10 ust. 1 pkt 4 i 7 zainteresowany ubiegający się o emeryturę lub rentę inwalidzką załącza do wniosku dokumenty potwierdzające okoliczności uzasadniające prawo do tych świadczeń: orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej, a jeżeli takie nie zostało jeszcze wydane - wskazanie właściwej komisji lekarskiej (pkt 4), stwierdzające okresy składkowe i nieskładkowe oraz okresy opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po dniu 31 grudnia 1998 r. (pkt 7).

Z treści przywołanego przepisu wynika, że apelujący powołuje się na treść § 16 ust.

3 (a nie § 13 ust. 3), który stanowi, że okresy składkowe i nieskładkowe oraz okresy opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po dniu 31 grudnia 1998 r. dolicza się do wysługi emerytalnej, jeżeli zostały udowodnione w sposób określony w art. 117 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wskazane regulacje nie znajdują zastosowania w sytuacji apelującego, ponieważ dotyczą one dopiero etapu składania wniosku o świadczenie, a wnioskodawca ma już prawo

do świadczenia i je realizuje.

Ponadto zauważyć należy, że apelujący błędnie podnosi, że powoływane przez niego regulacja prawne zawarte w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 lutego 2012 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin (Dz.U.

z 2012 r., poz. 194) są sprzeczne z ustawą z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowy i ich rodzin (t.j. Dz. U. Z 2004r., Nr 8, poz.66).

Wskazane rozporządzenie zostało wydane na podstawie na podstawie art. 37 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66, ze zm.) i jest aktem wykonawczym, który nie może być sprzeczny z ustawą.

Biorąc pod uwagę poczynione wyżej ustalenia i rozważania w ocenie Sądu Odwoławczego apelacja J. S. była nieuzasadniona, wobec czego na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji wyroku.